

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 103

Sura al-Asr - Vers 1

وَالْعَصْرِ

وَالْعَصْرِ — wa-l-'asr(i) — Vid tiden / tidsåldern / eftermiddagstiden

Teologisk innebörd:

Versen inleder suran med en **qasm (svärformulering)** – Gud svär ”vid tiden”, vilket är en **retorisk och teologisk förstärkning**. Ordet ‘asr kan tolkas på flera nivåer:

- **Tidsåldern i stort** – människans livstid, historien, epoker.
- **Den specifika tiden på dagen** – eftermiddagen, som symboliserar livets slutskede.
- **Den profetiska eran** – enligt vissa mufassirin, en hänvisning till Profetens tid.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** Gud svär vid tiden eftersom den är **vittne till människans**

handlingar och förgänglighet.

- **Ibn Kathir:** tiden är en påminnelse om livets korthet och vikten av att använda den rätt.
- **al-Jalalayn:** svärformeln förstärker allvaret i det som följer – människan är i förlust.
- **al-Sa'di:** tiden är en gudomlig gåva – och ett ansvar.

Bernström tolkar det som en **existentiell inramning** – människan är bunden till tiden och ansvarig inom den, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en påminnelse om att tiden är både en prövning och ett vittne.

Teologiskt visar versen att **tid är helig, begränsad och laddad med ansvar** – och att **Gud använder den som ett bevis för människans tillstånd**.

Sura al-Asr – Vers 2

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

- **إِنَّ** — inna — sannerligen
- **الْإِنْسَانَ** — al-insan(a) — människan
- **لَفِي** — la-fi — befinner sig i / är i
- **خُسْرٍ** — khusr(in) — förlust / nederlag / fördärv

Teologisk innebörd:

Versen slår fast att **människan – i sin naturliga tillstånd – är i förlust**, vilket är en **existentiell och moralisk dom**. Ordet "khusr" betyder förlust, skada, misslyckande, och används här i absolut form: **inte bara materiell förlust, utan andlig och evig**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir:** människan förlorar sin tid, sitt liv och sin chans till frälsning – om hon inte följer det som nämns i vers 3.
- **al-Jalalayn:** detta är en generell dom – **alla människor är i förlust, utom de som undantas**.
- **al-Sa'di:** detta är en påminnelse om att tiden är ett test – och de flesta misslyckas med det.

Bernström tolkar det som en **existentiell insikt om människans benägenhet att slösa bort sin livstid**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **varning mot att leva utan mening, tro och rättfärdighet**.

Teologiskt visar versen att människan är inte neutral – hon är på väg mot förlust om hon inte aktivt söker frälsning, och att livets värde mäts i tro, handling och moralisk ansvarighet.

Sura al-Asr – Vers 3

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ وَتَوَاصَوْا ۚ بِالْحَقِّ ۚ وَتَوَاصَوْا ۚ بِالصَّبْرِ

- إِلَّا — illa — utom
- الَّذِينَ — alladhina — de som
- ءَامَنُوا ۚ — amanu — tror / har tro
- وَعَمِلُوا ۚ — wa-‘amilu — och gör
- الصَّالِحَاتِ — as-salihah — goda handlingar / rättfärdiga gärningar
- وَتَوَاصَوْا ۚ — wa-tawasaw — och uppmanar varandra / ger varandra råd
- بِالْحَقِّ — bi-l-haqq — till sanningen / det rätta
- وَتَوَاصَوْا ۚ — wa-tawasaw — och uppmanar varandra / ger varandra råd
- بِالصَّبْرِ — bi-s-sabr — till tålamod / uthållighet

Teologisk innebörd:

Versen ger **undantaget från människans förlust**: de som har **fyra egenskaper** räddas:

1. **Tro (iman)** – en inre övertygelse och förankring i Guds enhet och vägledning.
2. **Goda handlingar (‘amal salih)** – praktisk tillämpning av tron i livet.
3. **Att uppmana till sanning (tawasi bi-l-haqq)** – att stå upp för rättvisa, vägledning och moral.
4. **Att uppmana till tålamod (tawasi bi-s-sabr)** – att stötta varandra i motgång, uthållighet och prövningar.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari & Ibn Kathir: detta är en sammanfattning av hela religionens väg – tro, handling, da‘wa och uthållighet.
- al-Jalalayn: versen visar att frälsning kräver både individuell tro och kollektiv ansvarighet.
- al-Sa‘di: detta är en av de mest heltäckande verserna i Koranen – den sammanfattar vägen till framgång.

Bernström tolkar det som en **existentiell karta** för ett meningsfullt liv,

medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en fyrdelad modell för personlig och samhällelig frälsning.**

Teologiskt visar versen att **människan räddas inte bara genom tro - utan genom att leva den, dela den och uthärda med den.** Det är en påminnelse om att **islam är både individuell och kollektiv, både inre och yttre, både tro och handling.**

[KAPITEL 103](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 104](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 102»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)